

Prof. Barbara Ewa Werner

Wrocław, 12.08.2022

Wydział Wokalny

Akademia Muzyczna im. K. Lipińskiego

we Wrocławiu

RECENZJA PRACY DOKTORSKIEJ

Mgr Anny Wilczyńskiej

Zleceniodawca recenzji:

Dr hab. Monika Gardoń – Preinl, prof. AMKP, przewodnicząca Rady do Spraw Dyscypliny – Sztuki Muzyczne Akademii Muzycznej im. Krzysztofa Pendereckiego w Krakowie.

Dotyczy:

- Uchwały nr 28/ 2018/2019 Rady Wydziału Wokalno – Aktorskiego Akademii Muzycznej im. Krzysztofa Pendereckiego w Krakowie z dnia 16 kwietnia 2019 roku w sprawie wszczęcia przewodu doktorskiego mgr Anny Wilczyńskiej w dziedzinie sztuk muzycznych w dyscyplinie artystycznej: wokalistyka,
- wyznaczenia promotora przewodu w osobie prof. dr hab. Zdzisława Madeja z AMKP w Krakowie,
- Uchwały nr 74/2018/2019 Rady Wydziału Wokalno – Aktorskiego AMKP w Krakowie z dnia 30 września 2019 roku w sprawie wyznaczenia recenzentów tego doktoratu – w mojej osobie, oraz:
- dr hab. Anny Jeremus – Lewandowskiej z Akademii Muzycznej w Poznaniu.

Po zapoznaniu się z całą dostarczoną mi dokumentacją stwierdzam, że na podstawie art. 14, ust. 2 p.1 z dnia 14.03.2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz

o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. z 2017 r . poz. 1789) oraz par. 2 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dn. 19.01.2018 r. (Dz. U. 2018 poz. 261) w sprawie szczegółowego trybu i warunków przeprowadzania czynności w przewodzie doktorskim, postępowaniu habilitacyjnym oraz postępowaniu o nadanie tytułu profesora – Rada Wydziału Wokalno – Aktorskiego Akademii Muzycznej im. Krzysztofa Pendereckiego w Krakowie podjęła prawomocną uchwałę o wszczęciu przewodu mgr Anny Wilczyńskiej na stopień doktora w dziedzinie sztuk muzycznych w dyscyplinie artystycznej: wokalistyka, a także o wyznaczeniu promotora i recenzentów.

Podstawowe dane o Kandydatce:

Mgr Anna Wilczyńska z muzyką i śpiewem związana jest od dzieciństwa, od 9 roku życia śpiewała w chórach cerkiewnych w Siemiatyczach i Białymstoku, później w Chórze Katedry Prawosławnej we Wrocławiu. Uczyła się w PSM II st. w Białymstoku w klasie śpiewu Violetty Bieleckiej, a w roku 2001 podjęła studia na Wydziale Wokalnym Akademii Muzycznej im. Karola Lipińskiego we Wrocławiu w klasie śpiewu prof. Eugeniusza Sasiadka (dyplom mgra sztuki z wynikiem bardzo dobrym uzyskała w roku 2007). Po ukończeniu studiów doskonaliła swoje umiejętności wokalne na kursach mistrzowskich Carol Richardson, Petera Harvey'a, Janusza Niziołka, Donatelli Dorsi, Agnieszki Kuk, Golata Dudka, Renato Brusona . W roku 2017 nawiązała współpracę z Evą Blahovą, a od kilkunastu lat doskonali swoje umiejętności wokalne pod kierunkiem Kazimierza Myrlaka.

Jest zdobywczynią Pucharu JM Rektora Uniwersytetu Muzycznego im. Fryderyka Chopina w Warszawie, I nagrody na IV Konkursie Moniuszkowskim „Pieśń Wieczorna” w Białymstoku, II nagrody w Concorso Lirico Internazionale „Terre dei Fieschi” (2013), I nagrody na International Festival & Contest „Sera Russe in Italia” (Pesaro, 2017).

Współpracuje z polskimi i zagranicznymi agencjami koncertowymi, koncertuje w kraju i za granicą (Paryż, Bruksela, Londyn, Moskwa, Rzym, Wiedeń). Wśród

dyrygentów, z którymi występowała są tacy muzycy jak: Andrzej Kosendiak, Alan Urbanek, Agnieszka Franków – Żelazny, Olexiy Suslov, Janos Acs, Grzegorz Cebulski, Jacek Kasprzyk, Zdenek Klauđa, Paul Mc Creesh.

Od roku 2010 pracuje w Narodowym Forum Muzyki we Wrocławiu jako koordynator projektu „Pośpiewaj mi mamó, pośpiewaj mi tato”, a od 2012 roku jest członkiem zespołu solistów śpiewaków SONORI ENSEMBLE.

Ocena pracy doktorskiej :

Praca doktorska mgr Anny Wilczyńskiej powstała pod kierunkiem promotora, prof. dr hab. Zdzisława Madeja. Zatytułowana jest „Dramaturgia muzyczno – wokalna partii Amelii w *Balu maskowym* jako klucz do interpretacji scenicznej postaci kobiety w operze verdiowskiej”. Do tej pisemnej dysertacji dołączona jest płyta z nagraniem opery „Bal maskowy” G. Verdiego, wystawionej w roku 2019 w Narodni Divadlo Moravskoslezske Antonina Dvořaka w Ostravie (Czechy), w reżyserii Mariana Chylevsky’ego, w której mgr Anna Wilczyńska kreuje partię Amelii.

Rozprawa pisemna składa się z czterech rozdziałów. Rozdział I przedstawia G. Verdiego jako twórcę dzieł operowych, autorka przedstawia rys historyczny dotyczący postaci kompozytora, w drugim podrozdziale omawia jego twórczość w kontekście epoki i doświadczeń życiowych. Podrozdział III dotyczy już stricte opery „Bal maskowy” i omawia jej podstawowe wyznaczniki.

Rozdział II dotyczy już konkretnie partii Amelii, doktorantka przedstawia postać Amelii w różnych aspektach, również od strony psychologicznej. Analizuje również formalną strukturę tej partii i jej warstwę muzyczną.

Rozdział III omawia dokładnie partię Amelii, a więc jej obie arie (*Ecco l'orrido campo/ Ma dall'arido stelo divulsa* z aktu II oraz *Morro, ma prima in grazia* z aktu III), duety, tercety i pozostałe ensemble z jej udziałem.

W rozdziale IV przedstawione zostały znane wielkie śpiewaczki, które wykonywały tę partię.

Praca jest bardzo poprawna pod każdym względem, zawiera też sporo przykładów muzycznych, a także zdjęć z ostrawskiego spektaklu „Balu maskowego”. Ciekawe są też zamieszczone na jej końcu „Tabele” – nr 1 to incipity, tonacje i inne dane muzyczne oraz role pełnione przez Amelię w operze, nr 2 – specyfikacja odniesień pozamuzycznych do poszczególnych tonacji wg Ch.F.D. Schubarta, a z kolei nr 3 przedstawia wybór śpiewaczek realizujących partię Amelii od pierwszej odtwórczyni (Eugénie Julienne Dejean) do czasów współczesnych.

Obszerna bibliografia jest bardzo poprawnie opracowana, autorka umiejętnie korzysta z właściwej literatury.

Praca pisemna zasługuje na uwagę ze względu na staranność z jaką została wykonana zarówno pod względem merytorycznym, jak i redakcyjnym.

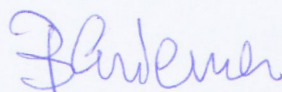
Dla właściwego kontekstu odbioru dzieła artystycznego istotną rolę stanowi nagranie – w tym wypadku zapis audio – video całego spektaklu „Balu maskowego” na scenie operowej w Ostrawie. Przed zapoznaniem się z tą rejestracją zastanawiałam się, w jaki sposób doktorantka poradzi sobie z partią Amelii. Doktorantkę znałam i pamiętałam jako bardzo dobrą studentkę z mojej macierzystej uczelni, ale też zdawałam sobie sprawę z ogromnej trudności tej partii, napisanej na sopran typu lirico – spinto, o dużym wolumenie głosu. Ponadto partia obejmuje maksymalny ambitus skali tego głosu, a więc trzeba mieć łatwość pokonywania najwyższych dźwięków, a ponadto dobrze brzmiącą średnicę i dolne dźwięki głosu. Poza tym ważne jest też doskonałe opanowanie techniki *legato*, a także umiejętność operowania głosem w różnych odcieniach dynamicznych we wszystkich odcinkach skali głosu. Okazało się, że doktorantka poradziła sobie doskonale z tymi wszystkimi problemami. Można mieć tylko pewne zastrzeżenia do jednego dźwięku c^3 (choć w sumie nie był zły, ale nie tak swobodny jak pozostałe najwyższe tony) oraz do mniej brzmiących niektórych dźwięków w dolnej skali głosu. Ale ogólnie odtwórczyni zaprezentowała doskonałą estetykę *bel canto*, piękne frazowanie, długi oddech, znakomite *piano* wysokich

tonów, wzorowe *legato*. Na pochwałę zasługuje też bardzo dobra dykcja (w języku włoskim). Poza tym doskonała jest też gra aktorska mgr Anny Wilczyńskiej jako Amelii. Postać kreowana przez nią jest bardzo przekonująca.

Konkluzja:

Stwierdzam, że doktorantka, mgr Anna Wilczyńska, wykazała się głęboką wiedzą teoretyczną oraz umiejętnościami do prowadzenia samodzielnej pracy artystycznej. Jej praca doktorska ma charakter twórczy i edukacyjny, w związku z czym wnosi znaczący wkład w rozwój dziedziny sztuk muzycznych. Rozwiązała założone zagadnienie artystyczne, spełniając tym samym wymagania art. 13 ust. 1 i 2 z dnia 14.03.2003 roku o stopniach naukowych i tytułach w zakresie sztuki.

Wnioskuje o przyjęcie pracy doktorskiej i dopuszczenie do jej obrony.

Prof. Barbara Ewa Werner